

Jan Antoszkiewicz

# Wyznaczniki sukcesu i twórczości

Sukces firmy to nie tylko ekspansja, ale niekiedy przetrwanie. Sukces zawsze wymaga twórczego podejścia do rzeczywistości Tu i Teraz, aby w przyszłości osiągnąć rezultaty. Ryzyko jest nieodłącznym bliźniakiem sukcesu.

Wyważenie pomiędzy postawą twórczą a rutynową jest jednym z podstawowych wyznaczników filozofii kierownika w procesie zarządzania firmą. Rutyna jest niezbędna w porządkowaniu bieżących czynności kierowniczych. Jest ona zarazem ograniczeniem, a nawet blokadą w działaniach rozwojowych.

Stosunek do przynależności determinuje naszą postawę twórczą, jednakże zjawisko to jest bardziej złożone. Ograniczę się jednak do omówienia tylko wybranych cech, które odgrywają zasadniczą rolę w określeniu postawy twórczej. Postawę twórczą wyznacza sześć głównych składników, inspiracji do tworzenia innowacji:

- wiara w sukces,
- myślenie logistyczne oraz myślenie magiczne,
- pozytywne nastawienie do otaczającej nas rzeczywistości,
- promieniowanie postawą,
- magnetyzowanie osobowością,
- przedsiębiorczość.

W niniejszym artykule, ograniczę się do dwóch pierwszych składników, które mają decydujący wpływ na pobudzenie i utrzymanie postawy twórczej.

## Wiara w sukces

*„Gdy myślisz, że potrafisz,  
lub gdy myślisz, że nie potrafisz  
— masz rację”*  
Henry Ford

„Wiara w sukces” ma znaczenie podstawowe przy uzyskiwaniu założonych wyników. Podczas całego procesu rozwiązywania problemu powinienes mocno wierzyć, że osią-

gniesz założony i upragniony sukces, bo jesteś do tego predysponowany, wszystkiemu podążasz. Różnica pomiędzy człowiekiem sukcesu a nieudacznikiem polega na tym, że człowiek sukcesu kontynuuje działanie tam, gdzie nieudacznik już daje za wygraną. Zatem nie dawaj za wygraną, spróbuj jeszcze raz! i jeszcze raz! i jeszcze raz! Nie poddawaj się nigdy!

Wiara w sukces powinna być naszym naturalnym dążeniem. Dlaczego tak się jednak nie dzieje? Przyczyn tego należy doszukiwać się w naszym dotychczasowym wychowaniu, w naszych doświadczeniach. Przez lata podlegaliśmy złożonym warunkowaniom, otrzymując pozytywne wzmocnienia lub negatywne oddziaływania od rodziców, czy innych postaci znaczących w naszym życiu. Każdy słyszał zdania: „Nie myśl, że ci się to uda!”, „Do niczego nie dojdiesz!”. Te i inne podobne negatywne sformułowania wpływały na nasze decyzje, wprowadzały blokadę naszego rozwoju, hamowały wykorzystanie naszego potencjału i możliwości<sup>1)</sup>.

Jeśli chcemy osiągnąć sukces, trzeba przywrócić sobie wiarę, że mamy decydujący wpływ na wewnętrzną i zewnętrzną rzeczywistość, wiarę w swoje możliwości, w swoją siłę decyzji i woli, tym bardziej że istnieją wzajemne oddziaływania brzemienne w skutki pomiędzy: wyobraźnią a działaniem, myślą a reakcją — zarówno na poziomie komórek i narządów, jak i na poziomie złożonych działań i zachowań. Wykazano empirycznie, w sposób zobiektywizowany, że w sprzyjających warunkach psychicznych wyobrażenie zmian prowadzi do zmian rzeczywistych<sup>2)</sup>. „Na początku było słowo...” — tak wskazuje Biblia. Wierzyć w sukces — to podstawowy krok, aby go osiągnąć. Wahanie — to pierwsza przeszkoda. Niech refleksje wywoła następująca anegdota. Żył kiedyś

młody wojownik, który zabrał z gniazda orle jajo i umieścił je w kurniku. Kiedy nadszedł czas i jajo pękło, wydostało się z niego orle pisklą, które rosło wraz z kurczętami, dziobiąc, jak i one, ziarno. Pewnego dnia wpatrzone w niebo spostrzegło nad sobą szybującego orła. Poczuło drżenie własnych skrzydeł i rzekło do jednego z kurcząt: „*Jakże bym chciał robić to samo. — Nie bądź głupi — odpowiedział kurczak — tylko orzeł może latać tak wysoko*”. Zawstydzony własnym pragnieniem lotu młody orzeł powrócił do drapania w piachu i nigdy więcej nie zakwestionował już miejsca, które we własnym mniemaniu otrzymał na tej ziemi<sup>3)</sup>.

Tomasz Huxley powiedział: „*Najcenniejsze co możesz zdobyć, to zdolność do zmuszania samego siebie, żeby robić to, co należy zrobić — wtedy, gdy powinno to być zrobione — bez względu na to, czy Ci się to podoba, czy nie*”.

Maksyma ta ma bardzo szerokie zastosowanie; adaptując ją do wąskiego zagadnienia, jakim jest rozwiązywanie problemu, można zinterpretować następnie poszczególne człony myśli Huxleya. Podkreślam jednak, że maksyma ta wyraża idee skuteczności działania. Nie każdy potrafi ją zrealizować. Oznacza to również, że nie każdy ma sukcesy. Ale każdy może osiągać sukcesy.

„*Robić, co należy zrobić*” — sugeruje, że działanie trzeba zaplanować na podstawie ustaleń zgodnych z przyjętymi celami. Trzeba, abyś jednak miał pewność, że Twój wybór jest właściwy i z tą pewnością działaj w całym procesie rozwiązywania problemu. Podstawowym atutem w takim działaniu powinno być podporządkowanie myślenia, mówienia, a przede wszystkim prezentowanie postawy człowieka, który wie, co czyni i działa zgodnie z tą pewnością.

„*Wtedy, gdy to powinno być zrobione*” — oznacza właściwy czas

realizacji we wszystkich fazach procesu rozwiązywania problemu. Kiedy okaże się, że powinieneś coś zrobić, zrób to bezzwłocznie. Czas tracony to czas zmarnotrawiony bezpowrotnie. Rób wtedy, kiedy powinno być zrobione. Nie możesz mieć wątpliwości co do ustalenia „najlepszego” momentu uczynienia czegoś. Taki „najlepszy” moment jest tylko jeden, jedyny – unikalny czas, w którym to coś ma być zrobione. Po prostu, zwyczajnie, normalnie: robisz to. I masz to robić bez względu na to, czy Ci się to podoba, czy nie. Czy jest coś więcej do dodania?

Głęboka wiara nawet góry przenosi, a Ty, Czytelniku, masz jedynie rozwiązać konkretny problem. Silna wiara i głębokie przekonanie o słuszności Twoich zamierzeń umożliwi Ci osiągnięcie wyzyna związanych z rozwiązywaniem problemem, bez względu na jego zakres i ograniczenia. W praktyce nie ma żadnego znaczenia, jakiego to rodzaju problem, gdzie i kiedy trzeba podjąć działanie, w jakiej dziedzinie: wystarczy naprawdę uwierzyć i wierzyć w swój sukces. I to jest najważniejsze. Nie potrzebujesz o tym rozpowiadać; wiara w sukces jest Twoją siłą wewnętrzną. Jeśli bardzo tego pragniesz – rozwiążesz swój problem.

Formalne wykształcenie jest użyteczne, ale nie pomoże Ci, jeżeli nie uwierzysz mocno, że osiągniesz sukces. Bowiem im mocniej uwierzysz, tym szybciej zdobędziesz potrzebne do tego wykształcenie, jak i wszystkie inne składniki sukcesu – wiedza, umiejętności i doświadczenie – po prostu przyjdą do Ciebie. Takie jest „prawo życia”: wiara przyciąga wszystko, co umożliwia urzeczywistnienie marzeń. Tymczasem z jakichś nieracjonalnych powodów ludzie nie potrafią uwierzyć w siebie.

Przeprowadzone badania ankietowe ujawniły niepokojące zjawisko. 90% ludzi cierpi z powodu poczucia niższości. Większość z badanych wyznała, iż ma przeświadczenie, że do niczego się nie nadaje! Co gorsze, stwierdzono, że ludzie nie potrafią radzić sobie ze swymi problemami – nie z powodu ich nierozwiązywalności, lecz dlatego, że się zniechęcają. Dlaczego? Dlatego, że nie urodzili

się bogaci, że mają mniejsze przywileje, że są niepełnosprawni?

Psychologowie są zgodni: O sukcesie lub niepowodzeniu decydują bardziej postawy niż zdolności umysłowe. A jaką postawę Ty, Czytelniku, prezentujesz?

Jakie więc są szczegółowe elementy określające Twoją postawę, która wyraża Twoją wiarę przy rozwiązywaniu problemu?

Wiara w sukces nie przychodzi sama z siebie. Wymaga przygotowania, które jest szczególnie potrzebne w chwilach słabości lub zwątpienia.

Pamiętaj poza tym, że trzeba spełnić parę wymagań: Sprecyzuj swój problem zgodnie z przyjętymi celami<sup>4)</sup>. Staraj się jak najmocniej wierzyć, że rozwiążesz ten problem w sposób właściwy. Nie jest istotne, że zmaterializowane rozwiązanie będzie różne od pierwotnego, wyobrażonego czy wymarzonego wariantu. Każdy wariant wymaga weryfikacji i modyfikacji w procesie realizacji. Najważniejszy jest jednak odpowiedni kierunek działania, który prowadzi do właściwego i szczęśliwego końca w materializacji rozwiązania problemu.

Trzeba zatem bardzo chcieć uzyskać sukces w całym procesie rozwiązywania problemu, a wszelkie wahania i wątpliwości obracać na korzyści i szanse w rozwiązywaniu danego problemu.

Trzeba myśleć, wyrażając pewność siebie. Tylko takie myślenie we wszystkich fazach rozwiązywania problemu ukierunkuje Twój umysł na siłę, pewność, doda mu blasku, autorytetu i zdolności podejmowania decyzji.

Trzeba mówić z wyraźną pewnością siebie (unikając zarozumiałości). Tylko w ten sposób stajesz się przekonujący dla innych, stajesz się mówcą, który innych porywa za sobą.

Mówiąc, staraj się – zarówno w formie, jak i treści – zapewnić swojego rozmówcę, że w ostatecznym rachunku on również będzie miał korzyść. Nie chodzi tu o wywieranie presji kategoriowymi stwierdzeniami, ale o stworzenie sytuacji, w której Twój rozmówca będzie sam siebie przekonywał, że tylko współpracując z Tobą osiągnie swój cel, lub spodziewane korzyści.

■ Prezentuj postawę człowieka pewnego siebie. Taka postawa magnetyzuje ludzi. Promieniując wewnętrzną siłą przekonujesz innych o słuszności swoich założeń, a więc łatwo docierasz do nich, oddziałując silnie na podświadomość. Postawa wyrażająca pewność siebie wzmacnia przedsiębiorczość u innych, a także u Ciebie. Przyczynia się do wzmocnienia pozytywnej postawy i pozytywnego myślenia otoczenia, a to również wzmacnia Twoje własne poczucie pewności w zmaterializowanie się sukcesu. Słowo „sukces” oznacza tu rozwiązanie problemu, a nawet coś znacznie więcej. Warto podkreślić, że trzeba wyrażać pewność siebie z jednoczesnym uszanowaniem innych ludzi. Chceć mocno podkreślić, że emanacja pewnością siebie nie ma nic wspólnego z zarozumiałością i arogancją. Przeciwnie, ma wykazać Twoją grzeczność i poszanowanie partnera. Tylko taka postawa będzie miała kierunkujące znaczenie w Twoim działaniu na rzecz rozwiązywania problemu. Będzie to egzemplifikacja silnej wiary w powodzenie, w sukces.

Trzeba sformułować problem, emanując zarazem pewnością siebie. Rodzaj sformułowania problemu i Twoja postawa zadecydują o sukcesie. W pierwszym przypadku problem będzie odbierany jako coś niejasnego, niepewnego – a przecież Ty, Czytelniku, jesteś osobą predestynowaną do jego rozwiązania. Weź pod uwagę i inny czynnik. Z racji swojego zawodu, stanowiska służbowego jesteś mocno zajęty. A czy możesz pozwolić sobie na marnotrawienie czasu i energii na sprawy niepewne?

■ Sukces to także umiejętność znajdowania, dobierania i stosowania właściwych metod rozwiązywania tego problemu. Nie ma jedynie dobrej czy „słusznej” metody; każda ma swoje wady i zalety, możliwości i ograniczenia. Metoda powinna być dopasowana do problemu, gdyż jest również od niego uzależniona. Zakres osiągniętego sukcesu jest wprost proporcjonalny do doboru i właściwego stosowania metody. Wspinaj się na swoją drabinę sukcesu (nazwaną rozwiązywaniem problemu) szczebel po szczeblu. Za każ-

dym pokonanym szczeblem następuje weryfikacja metody.

Skutecznie wykorzystuj wiedzę. To nieprawda, że wiedza jest potęgą; ona jest tylko potencjałem. Dopiero właściwe wykorzystanie potencjału wiedzy daje właściwą potęgę i czyni z Ciebie mistrza.

W dążeniu do sukcesu dobre rezultaty daje metoda stosowania przez multimiliardera amerykańskiego – pana Gatsy’ego. Metoda zawarta jest w czterech słowach:

**„POSTARAJ SIĘ JESZCZE BARDZIEJ!”**

A jak to zrobić? To proste:

● Najpierw **POSTARAJ SIĘ JESZCZE BARDZIEJ...**

● Potem **POSTARAJ SIĘ JESZCZE BARDZIEJ** niż poprzednio...

● I w ogóle ciągle **STARAJ SIĘ BARDZIEJ... i BARDZIEJ... i BARDZIEJ!**

Pojęcie silnej wiary, które już poznałeś, możesz z powodzeniem zastosować w innych obszarach Twojego Życia. Tam też spotykasz różne problemy...

Nie zwlekaj. Zaczynj to już zaraz!

### Myślenie logiczne oraz myślenie magiczne (twórcze)

Na postawę twórczą ma wpływ sposób i jakość myślenia, czyli rodzaj myślenia. Ostatnie badania wskazują, że użycie naszego mózgu w procesie myślenia jest zróżnicowane w zależności od tego, w jakim stopniu jest zaangażowana prawa i/lub lewa półkula mózgowa<sup>9</sup>. Każdej z nich fizjologicznie przypisana jest inna „rola” w procesie ekspozycji człowieka na zewnątrz. Dzięki odpowiedniemu zaangażowaniu każdej z półkul wykazujemy inne umiejętności rzutujące na postawę człowieka, nie tylko w procesie twórczym i rutynowym. Rodzaj myślenia, który pochodzi z półkuli prawej, ma swoje znaczenie w efektach myślenia oraz wpływa na naszą postawę bardziej twórczo, lub bardziej racjonalnie.

Prześledzenie różnic myślenia, postaw, zachowań decyzyjnych, a także preferencje zawodowe wynikające z przewagi używania którejś z półkul, ujawnia jakościowe (a nie tylko

ilościowe) różnice, które ujęto w tabeli.

Proces twórczy oparty jest na prawej półkuli, a zatem charakteryzuje ją magiczność, symbolika, innowacyjność, niekonwencjonalne „widzenie” zjawisk. Inną rolę spełnia lewa półkula mózgu, która generalnie charakteryzuje się racjonalnością. Należy zatem kierować się „głupią formułą” i traktować intuicję jako coś realnego. Ta „głupia formuła” jest kluczem do postawy twórczej. Intuicja jest nazywana wnikliwością, zgadywaniem, szóstym zmysłem, domyślaniami się, przewidywaniem, a także zdolnością do posiadania wiedzy o sprawach, których nie jesteśmy w pełni świadomi. A zatem intuicja jest motorem twórczych przemian. To ona prowadzi nas do wizji, od której zaczyna się kon-

kretyzowanie idei prowadzących do zmian. Wytworzenie wizji kończy fazę procesu tworzenia zmian. Otrzymany obraz musi podlegać „obróbce” intelektualnej, aby wizje dostosować i osadzić w rzeczywistości. A zatem intuicja wymaga wsparcia racjonalności, gdy wchodzi w fazę materializowania wizjonerskich idei, gdy nasze wyobrażenie trzeba wpasować w twarde reguły rzeczywistości.

Myślenie magiczne lub intuicyjne, jako zjawisko fizjologiczne, występuje często u dzieci, zwłaszcza w stadium przedpojęciowym. Natomiast u ludzi dorosłych jest niekiedy wynikiem braku wiedzy o otaczającym świecie, a najczęściej ujawnia się przez lęk i strach. Klęski żywiołowe, epidemie, obawa przed pojawieniem się tragicznych wydarzeń w życiu

Tabela 1. Podstawowe cechy i preferowane postawy w zależności od zaangażowania półkul mózgowych

Półkula LEWA	Półkula PRAWA
Rodzaj preferowanego paradygmatu	
myślenie ilościowe – przewaga paradygmatu przyczynowo-skutkowego	myślenie jakościowe – przewaga paradygmatu holistycznego
Rodzaj ukierunkowania w myśleniu	
W myśleniu ukierunkowanie zbieżne – koncentracja na detalach – szczegółowość	W myśleniu ukierunkowanie rozbieżne – szerokie pole widzenia – globalizacja
Rodzaj myślenia	
Racjonalność, rutyna, analiza i synteza, liniowość, werbalizm	Intuicja, marzenia, twórczość, fantazja, przestrzenność, obrazowość
Rodzaj prezentacji	
Język, ciągi, liczby	Barwy, rytmy, obszary
Rodzaje umiejętności decyzyjnych	
– praktyczność, realność Statyczność – reagowanie przystosowawcze do zmian Przewidywanie – przygotowanie do przyszłości Analizowanie – określanie konsekwencji Ustalanie celów – koncentrowanie na rezultatach Wskazywanie – określanie konsekwencji i skutków Systematyzowanie – przybliżanie problemu oraz pomaganie w jego zrozumieniu Ukierunkowanie zbieżne – koncentracja na detalach – szczegółowość	– marzenia, magiczność Aktywność w kreowaniu przyszłości, sprzyjanie w powodowaniu zmian Projekcja – tworzenie obrazów przyszłości Fantazjowanie – kolekcjonowanie marzeń, wizji, wyobrażeń Przedstawianie – proponowanie scenariuszy przyszłości Pomysłowość – wymyślanie możliwości Ukierunkowanie rozbieżne – szerokie pole widzenia – globalizacja

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Tony Buzan, *Use your head*, BBC Book, London 1993.

osobistym, choroby nieskutecznie leczone i inne sytuacje o cechach poważnego zagrożenia wywołują skłonność do myślenia magicznego, intuicyjnego, symbolicznego. Intuicja może (i najczęściej jest) skorelowana z racjonalnością. Oznacza to, że o jednych sprawach człowiek myśli realistycznie, a do innych odnosi przeczuca i wpływy magiczne. A zatem dwa nurty myślenia, dwa wątki myślowe: realistyczny i magiczny, zbiegają się.

Osobnym zagadnieniem są przesady i półprzesady, jako że istnieje skłonność do kierowania się pseudozasadami myślenia.

Przytoczę dwa interesujące określenia myślenia magicznego. Pierwsze – Linna: „*Myślenie magiczne polega na wierze, że specjalne myśli, werbalizacja, skojarzenia, gesty lub postawy mogą w pewien mistyczny sposób prowadzić do spełnienia pragnień lub do ustrzeżenia się przed złem*”, drugie sformułowane przez Jarosza, według którego: „*Myślenie magiczne*

*przejawia się w nieodróżnianiu znaku (słowa, liczby, symbolu) od tego, co on reprezentuje. Zaciiera się granica między światem otaczającym a doznaniem człowieka. Treść marzeń sennych oraz treść spostrzeżeń i wyobrażeń (a także omamów) mogą tworzyć wzajemnie przenikające się związki. Występuje zjawisko rzutowania własnych pragnień i obaw na świat zewnętrzny. Nic nie jest niemożliwe: czyjeś myśli czy własne mogą zmieniać bieg zdarzeń. Gest lub spojrzenie wywierają wpływ na innych ludzi, lub człowiek sam takim oddziaływaniom ulega. Elementy mitu, nadprzyrodzonych wpływów, symbolu, fantastycznych oddziaływań, współwystępowania sądów sprzecznych tworzą obraz myślenia magicznego*”.

Jan Antoszkiewicz

#### PRZYPISY

- <sup>1)</sup> KAUFMANN A., FUSTIER M., DREVET A., *Inwentyka, metody poszukiwania twórczych rozwiązań,*

WNT, Warszawa 1975. Ta książka była inspiracją w opracowaniu niektórych składników niniejszego rozdziału.

- <sup>2)</sup> PAUL-CAVALLIER F. J., *Wizualizacja. Od obrazu do działania*, Rebis, Poznań 1992.
- <sup>3)</sup> KOPMEYER M. R., *Praktyczne metody osiągania sukcesów*, Bellona, Warszawa 1993. Ta znakomita książka była moją inspiracją w opracowaniu „składników” postawy twórczej.
- <sup>4)</sup> Formułowanie celu to podstawowy krok w wielu dziedzinach ludzkiej aktywności: w zarządzaniu, przedsięwzięciach zorganizowanych w rozwiązywaniu problemów, w wyznacznikach sukcesu.
- <sup>5)</sup> BUSAN H., *Use your head*, BBC Book, Londyn 1993, oraz prof. dr hab. med. ANDRZEJ BRODZIAK omawia w „Nieznanym Świecie” nr 2/94 ciekawe badania przeprowadzone przez Z. Jarosza, dotyczące badań nad kształtowaniem się proporcji pomiędzy myśleniem realistycznym a myśleniem magicznym.

Autor – prof. dr hab. jest prezesem Praktycznej Szkoły Innowacji w Warszawie i profesorem zarządzania UMCS w Lublinie.

Katedra Teorii Zarządzania Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie opublikowała wyniki I etapu badań dotyczących kształcenia menedżerów w Polsce w roku 1993. W zamieszczonych w tym opracowaniu rankingach ośrodków kształcących menedżerów czołowe miejsca zajęła Zachodniopomorska Szkoła Businessu w Szczecinie:

- ze względu na efekt pracy – miejsce 4 na 45 przebadanych ośrodków uczelnianych i pozauczelnianych;
- ze względu na efekt pracy realizowany w cyklach długich – 4 miejsce, w cyklach średnich – 5 miejsce, w cyklach krótkich – 2 miejsce na 19 ośrodków uczelnianych poddanych ocenie.

Na efekt pracy składa się suma godzin zajęć, w których uczestniczyli słuchacze w 1993 r. Jak pisze autorka opracowania, Urszula Ornacka: „*Efekt pracy ośrodków przyjęty jako podstawa ich porównywania i różnicowania między sobą stanowi (...) dogodne kryterium dla dokonania rankingu tych ośrodków. To kryterium zdaje się być jednym z nielicznych kryteriów porządkujących ośrodki kształcenia menedżerów i pozbawionych przy tym aspektów subiektywizmu i uznaniowości*”.

Osiągnięcie tak wysokich miejsc w ogólnopolskich rankingach stanowi z pewnością duży sukces Zachodniopomorskiej Szkoły Businessu, uczelni

działającej jako wyższa szkoła zawodowa dopiero od roku, ale rozwijającej się bardzo dynamicznie. Kadre naukowo-dydaktyczną szkoły stanowi 15 profesorów i 30 wykładowców, także zagranicznych. Obecnie w szkole studiuje 400 osób. Programy studiów są przystosowane do głównych dziedzin wiedzy, obejmujących dyscypliny odpowiadające angielskiemu określeniu „*Business Administration*”. Są to: organizacja i zarządzanie, finanse, bankowość, ubezpieczenia i skarbowość, marketing, business międzynarodowy i handel zagraniczny, języki businessu, rachunkowość, informatyka w businessie, controlling, transport międzynarodowy, spedycja i logistyka, kontrola gospodarcza.

Program i system nauczania prowadzony w szkole zapewnia szerokie perspektywy uzyskania atrakcyjnej pracy po ukończeniu studiów. System kształcenia jest elastyczny, daje możliwości wyboru spośród kilku różnych toków studiów i indywidualnego profilowania kariery zawodowej. Autorskie programy nauczania opracowywane przez specjalistów krajowych i zagranicznych gwarantują wysoki poziom merytoryczny kształcenia, a także zapewniają jego ścisły związek z praktyką. W skład systemu kształcenia w Zachodniopomorskiej Szkole Businessu wchodzi stu-

dia dzienne, wieczorowe, weekendowe, eksternistyczne (uzupełniające). Poszczególne formy studiowania są zamienne. Studia są dwustopniowe. Pierwszy stopień to dwuletni Business College, dający podstawy wiedzy i kompetencje zawodowe. Stopień drugi trwa jeden rok i kończy się uzyskaniem licencjatu, dającego uprawnienia do kontynuowania nauki na uzupełniających studiach magisterskich na dowolnej uczelni w Polsce. W niedalekiej przyszłości istnieje możliwość europejskiego uznania dyplomów szkoły.

Zachodniopomorska Szkoła Businessu utrzymuje szerokie kontakty międzynarodowe z ośrodkami m.in. w Niemczech, Francji, Wielkiej Brytanii.

Uczelnia ma własną bazę lokalową, usytuowaną w centrum miasta, wyposażoną w sale dydaktyczne, laboratoria mikrokomputerowe, laboratoria językowe, bibliotekę z czytelną wyposażoną w najnowsze książki i czasopisma w językach: polskim, angielskim i niemieckim, akademik dla studentów zamiejscowych. Posiada także własne wydawnictwo oraz czasopismo redagowane przez studentów.

Rzecznik prasowy  
Zachodniopomorskiej Szkoły Businessu  
w Szczecinie  
dr Danuta Dąbrowska